

sig tid til en grundig behandling. *Hans Thyge Jacobsen* (KF) meldte sig som principiel *modstander af et rent etkammersystem*. Selvom han erkendte, at det nuværende landsting ikke på tilfredsstillende måde røgtede opgaven som et tokammersystems vogter, var derfra et stort spring til det rene etkammer, og han var ikke i stand til at gøre dette spring. Det forekom ham dernæst urimeligt at bringe vælgerne i den situation at lade dem stemme om grundlovsforslaget uden kendskab til udfaldet af den særlige afstemning om valgretsalderen, og han anså det for stridende mod grundloven at lade de 21—25-årige få *stemmeret* ved denne afstemning og derved øve medindflydelse på en grundlovsændring.

I forbindelse med de foran refererede indlæg ved 1. behandling kan endnu nævnes, at *Hans Pinstrup* (V) ved 2. behandling gjorde gældende, at folkeafstemningsparagraffen ikke bød de sikringer mod ensidig lovgivning overfor mindretal, som erhvervene havde ønsket, og at *Edvard Sørensen* (V) ved 3. behandling som hovedargument for sit ønske om, at man havde bevaret tokammersystemet, anførte, at en stemningsbølge under dette system ikke straks ville kunne slå igennem og sætte sig spor i lovgivningen.

Landstinget.

Hans Hansen (Usserød) (S) betegnede indførelsen af *etkammersystemet* som den mest betydende ændring i det foreliggende forslag og meddelte, at alle den socialdemokratiske gruppes medlemmer ville stemme for landstingets afskaffelse. Landstinget havde skabt modvilje og bitterhed i store dele af befolkningen — hvad taleren belyste ved eksempler fra tidligere tid på tingets holdning til forskellige sociale fremskridt —, og selvom man måtte erkende, at det havde haft utilfredsstillende arbejdsvilkår, var der vist hverken midler eller vilje til nu at skabe bedre arbejdsforhold, men tiden var moden til landstingets afskaffelse. — Med *folkeafstemningsparagraffen* var Hans Hansen ikke tilfreds; den syntes ham at lægge for megen magt i et lille mindretals hånd, og han karakteriserede den som „en sort plet i den nye grundlov“.

Stensballe (V) gjorde udførligt rede for, hvorledes forhandlingerne i forfatningskommissionen om rigsdagens sammensætning havde udviklet sig. Der kunne måske være blevet muligheder for gennemførelse af en lignende ordning som den i 1939 foreslåede, men stillet derafter foretrak Stensballe et etkammersystem med *tilstrækkelige sikringer* mod pludseligt opstående stærke folkestemningers indflydelse på rigsdagen. Han syntes imidlertid ikke, at forslaget bød fyldestgørende garanti i så henseende, og pegede på den ængstelse, der var kommet til udtryk i erhvervs-kredse. Forslaget eneste virkelige sikring lå i adgangen til *folkeafstemning*, men folkeafstemning kunne og burde ikke bringes til